

Enfaldigt skreftermål hållit
för barna-mörderskan Lisa
Ersdotter, som afrät...

Morelius, Hans,

1700-1829 73 Nbg Br. 1777

1787 I HERRNS Namn!
MORELIUS, H

Teck.
Preb.
Bibli.
(Ry)

Skrefter mål

Hällit

För Barna-Mörderkan
Lisa Ersdotter,

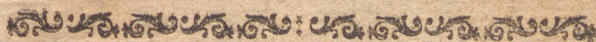
Som afrättades d. 1 Nov. 1777.

Uti Nya Kopparberg,

af MORELIUS, HANS

Matthias H. M. Brandt

Andra Uplagan.

Drebrö,

Tryckt hos Johan Pehr Lindb, 1787.

På egen Bekostnad.

no. 21
795

Inprimatur,

Ad mandatum

JOH. ER. BRANDBERG,

Conf. Arof. v. Notarius.

Handwritten signature

Handwritten signature

Off hjertat jag nu beder, N. 285.
Tu som bäst wet min nöd,
At mig Din Ande leder,
För Jesu Christi död:
Mitt hjerta och alla mina tankar,
The ware uppå Tig stäld.
Hjelp at min tro ej wankar;
Min sak är Tig befalt.

Sådan blifwer alles wår önskan til en
wålsignad början af wårt Christeliga
Skreftermål på thenna stundene, och
thet uti then Store Guldens, Fa-
drens, Sonens och then Helti-
ge Andes Högtlofwade Namn.
Amen.

Safwer jag syndat, hwad skal Job. 7: 10.
jag göra Tig, o Tu men-
niskors gömmare?

Hafwer man syndat emot Gud, så måste man ock försona Gud, ty Han är Helig och Rättfärdig, en hämnare och grym.

Job war en from och Gudfruktig Man, som skydde thet onda, så at han icke wiste någon upsätelig synd eller grof misgärning med sig, men war thesfore icke utan synder och öfverträdelser. Han hade sina swagheter och öfweritningar, för hwilka jämwäl the Helige måste bedja i rättom tid. Mågor och lidande hade thesjämte så öfverkommit honom, at hans suckan war hans dageliga spis, och hans tårar hans dageliga drick. Sådant wittnade wäl om hans bedröfwade och förkrofsade hjerta; men hans hjerta hade jämwäl tro och förtröstan til then Nådiga Guden, som förlåter synderna. Thenna Guden wille han förthen skuld försona. Thenna Guden wille han med någon ting blidka, och til thenna Guden sade han: Hafweg jag syndat, &c.

Hafwer jag syndat, säger Job. Han är kanner ther med, at han emot HERANOM syndat hade.

Swad skal jag göra Tig, säger Job. Han wille themed fråga Gud, hwarmed han honom försona kunde, så at fordrade Gud af honom synd eller bränneoffer, så wore han ock redo til at sådant genast frambära.

O Tu människors gömmare, säger Job.
 Han kallar GUD en människors gömmare.
 Egentligen heter det: En människors waktare, emedan HERREN GUD noga och grannliga skådar och ser, samt waktar och märker uppå alla människans gerningar, the måtte då vara så hemliga och fördolda, som de någon sin för människom wara kunna; ty så säger thenne HERREN och GUDEN sjelfwer: Mina ögon ser uppå alla theras wägar, at the icke skola kunna gömma sig för mig, och theras misgärning är för min ögon ofördold. Jer. 16:1

Job, sade jag, wiste icke någon upfåtelig misgärning med sig, men han wiste dock, at then allseende och allwetande GUDEN wiste nog och mycket mera, An hans hjerta wiste thet, Märkt hos honom synder flera, An hans ögon hade sedt; Och förhenskund gjorde han sig ingalunda ofsyldigan, utan sade med et bortfärdigt hjerta: Säfwer jag syndat, hwad skal jag göra Tig, O Tu människors gömmare?

Nu, jag wänder mina tankar ifrån Job, then fromma och Gudfrugtiga mannen, som ingen misgärning eller blodskuld uppå sig hade, och wänder them, samt med mit tal, til dig, tu stora syndersta, som samlat en sådan blodskuld uppå dig, at ock titt Barns, thet mördade Barnets, blods röst ropar til GUD om hämnd utaf jordene öfwer dig. Gen. 4:1

Synderiska, Synderiska. Tu ligger här up-
 på tina syndiga knån, för sista gången uti
 thetta HERRANS HUSE, at tig för then Stora
 och Heliga GUDEN bigta och skresta.

2: 1. Här står jag på mine wagt. Han är
 HERREN, Helig och Stor, men jag en syn-
 dare, och Hans öwärdige tjenare, som lik-
 wäl skal wara tin Herde och Lärare.

Jag måste nu göra, hwad han, HERREN,
 uti sitt Heliga Ord befäller. Jag får icke
 11: 7. endast bruka Stafwen Lust, utan jämwäl
 Stafwen We. Then ene måste brukas före,
 och then andre efter; ty så ljuder bättringenes
 och salighetenes ordning både hos Propheter
 och Evangelister.

Och förthen skuld måste jag först lära tig,
 at innerligen känna och ångra tina misgär-
 ning, men ock sedan, at hjerteliga förtrö-
 sta på nåden, på GUDS Nåd, som jäms-
 wäl öfwerflödar, ther som synden öfwer-
 15: 20. flödar.

GUDS nåd ware wäldig öfwer mig
 syndare!

Och

JESU Christi Blod ware kraftig öf-
 wer mig, tu blodiga synderiska!

Förra

) o (

7

Förre Stycket.

Wilt tu, Först, rätt och innerligen känna och ångra tina misgärning, så fråga då icke så mycket med Job uti någon oskuld: **Safwer jag syndat?** som fast mera kunn och ärkänn med David uti mycken skuld och misgärning: **Jag hafwer syndat emot HER: 2 Sam. 1: 13.**
ranom.

Låt nu, Syndereska, titt samwete swara up på thet, som jag wil dig til sinnes föra.

Jag frågar: **Safwer tu syndat?** och titt samwete swarar. Ja: Ty tu har syndat emot then stora GUDen uti Zimmelen, som uti sit uppenbarade Heliga Ord så strängeligen förbudit alt hwad mord och dråp heter; men, si, tu hafwer uti öfwerdåd, med förslog och anslag, med råd och dåd, likasom med den förhårdade Pharaos, säja welat: **So är Guds 5:**
HERren, hwilkens bud och röst jag höra skal.

Tu hafwer syndat emot GUD tin Skapare, som gifwit dig en förnuftigan själ och en sundan kropp, och themed bestämt et längre lefwande för dig här på jordene, men, si, tin misgärning, för hwilken tu i dag lida måste, hafwer så förkortat tina lefnads dagar, at tu icke hunnit til tin halwa ålder. **obf. After 22 år gamm**

Tu hafwer syndat emot GUD tin Frälsare, som så dyrt återlöst dig ifrån syndenes fördö-
melse

melle och herrawälde, förlofat dig ifrån djef-
wulens wäld, och ifrån dödsens magt, samt
med sine blodiga förtienst gjort dig til GUDS
barn och Himmelens arfwinge; men, si, tu
hafwer med tine misgerning trampat Hans
förfsonings Blod under fötterna, tu hafwer
förkåstat Honom å nyo, och dermed gjore
dig sjelfwan å nyo til en dödsens fånge, och
til et förtappelsens barn.

1. 10: 29.

m. 6: 6.

405: 10.

Ach! hur' rå förlorad är
Nöd och död, som JEsus kär
Sör titt lif har måst utstånda,
Om tu får en ewig wända.

Tu hafwer syndat emot GUD then Seliga
Anda, som welat lära och påminna dig om
GUDS nåd och råd til tina salighet, och the-
med welat föra och leda dig på then rätta,
saliga och ewiga wägenom; men, si, tu haf-
wer lupit oförwägen, tu hafwer framrasat
uti syndene, tu hafwer ökat synd på synd, tu
hafwer dermed så förtörnat then rättfärdiga
GUDen, at tu likasom sjelfwer burit wed på
Hans wredes eld, både för tin eldsångda kropp
och för tine fördömmeliga själ, och, si, the-
raenom hafwer tu bedröfwat GUDS helga
Anda.

4: 30.

Jag frågar: Hafwer tu syndat? Och titt
samwete swarar; Ja. Ty tu hafwer syndat
emot the Seliga Anglar, som tu bodt haf-
wa

wa försyn före, emedan the varit utsände til
tine tjenst, om tu welat tjena Gudi, och
årswa salighetena; men, si, när tu med tine
mordiska gerning tjenat then helfwetska mör-
daren, så hafwa Herrans Änglar thedfwer
måst förja, ty säger Frälsaren, at thet war-
der glädje för Guds Änglom öfwer en syn-
dare, som sig bättrar, så måtte thet ock wa-
ra hos them någon slags sorg öfwer en men-
niska, som kan begå en så blodig synd, som
tu begått hafwer, och förthenksuld hafwa wä-
re gamle Gudfrugtige Fäder lemnat oss thes-
sa wackra rimen til förmaning och estercänka:

Luc. 15: 10.

Synda icke, o menniska, ty Gud thet ser.
Änglarna gråta, men Satan ler.

Döden rastar, och Helfweret brastar.

Wandra warlig; ty werlden är farlig.

Wagta dig wäl til lif och själ.

Lefwer tu Christligt, så döer tu wäl.

Jag frågar: Hafwer tu syndat? och tite
samwete swarar: Ja. En tu hafwer syndat
emot Öfwerhetene, som icke bär swärdet för-
gåswe, utan måste til lifwet straffa öfwerdä-
diga menniskor, ock wäld styra. Thenna tin
Christeliga Öfwerhet hafwer med grämelse måst
förnimma tin grofwa misgerning, och förthen-
ksuld med förtörnelse måst blotta swärdet öf-
wer dig, samt efter lag och rätt måst fälla öf-
wer dig en grufwelig halsdom, och en för-
fräckelig eldsdom.

A 5.

Jag

Jag frågar: Hafwer tu syndat? och titt
sammwete swarar: Ja. Ty tu hafwer syndat
emot tina Föräldrar, enkannerliga emot tinn
gamla Fader, som går och lutar til grafwen,
och nu uti ömkeligaste måttion med then gam-
la Jacob qwida måste: Ach! Jag warder
Gen. 37: 35. med sorg nederfarandes uti grafwene. Guld
tröste sådana Christeliga Föräldrar, som en så-
dan Hjertefrätande sorg öfwer thesas olycke-
liga barn draga måste. Barnen sucka för oss,
som Föräldrar äre, och wi sucke för them igen:

329: 7. O Guld! Bewara them i allan tid

Sör synder och olycka!

Och låt oss alla ewinnerlig

Titt ewiga rike besitta.

Jag frågar: Hafwer tu syndat? Och titt
sammwete swarar: Ja. Ty tu hafwer syndat
emot tina Syskon och Slågteingar, som
måste både ångslas och blygas, för thet at the
uti thesas antal et så förlorat barn räkna må-
ste. Man plågar wäl, såsom för et gement
ordspråk säja: Stjäl min Bror, och häng min
tjuf; men en rätt broder, syster och slågtinge
kan dock omöjteligen annat, än at uti sinne
och åtanka röras och bedröfwass öfwer et sy-
skons och ens slågtinges blodiga synd och wäld-
samma död.

Jag frågar: Hafwer tu syndat? Och titt
sammwete swarar: Ja. Ty tu hafwer och syn-
dat

dat emot andra fromma menniskor, som må-
ste gråma sig, när the tänka uppå, hwad tu
gjort, och huru tu syndat hafwer, och som
förhensfuld frugta måkte, at then förtörnade
Guden för tine blodskuld, och himmelskrians-
de synd kunde. uti wrede med straff och plågor
hemsöka både folk och land.

O GUD! Emellan synden,

N. 308: 6.

Så ock wreden tina,
Sått tin Sons lydna,
Kors och bittra pina,
Som lät sit hjerta
Öpna och sin sida,
Werlden til godo.

Jag frågar: Hafwer tu syndat? Och titt
sammwete swarar: Ja. Ty tu hafwer syndat
emot tina Lärare. GUD wet bäst, at thet
warit för of en gråmelse at så weta tine mis-
gerning, en förskräckelse at så höra tin döds-
dom, och nu en gruswelse at följa tig i dag
til huswudskalleplatsen. GUD wet bäst, at tin
ofärd och affärd präfat swett utaf kroypen,
suckar utaf hjertat, och tårar utaf ögonen up-
på of. Nog hafwer tu kunnat både läsa och
förstå thesa orden uti wår Hustassa: *Wa. Ebr. 13: 17.*
rer edra Lärare lydige och följer them, ty
the waka öfwer edra själar, såsom the thet
råkenskap göra skola, på thet the måga
thet göra med frögd och icke med suckan,
ty

ty thet är eder icke nyttigt; men, si, tu
 hafwer sådant icke upppå Hjertat lägga we-
 lat, och thesfore måste nu ock titt hjerta
 Jer. 4: 18. känna, huru stor tin ondskas varit, at tu
 HERans ord så ohörsammer varit. Tu, jag
 frägar thet sista, men ock thet grusweliga-
 ste. Säfwer tu syndat? Och titt samwete
 swarar: Ja. Ty tu hafwer ock syndat emot
 titt egit barn, som af titt lif kommit war.
 Thetta barnet war framsödt med lif til werl-
 dena, uti sine oskuld för människorna; men,
 si tu wast mera et willdjur, än en människa,
 när tu så mordiskt kunde afhända thy thes
 lif och rörelse. Hwad war wäl tå titt mor-
 ders hjerta? Jo, uti then helfwetska mörda-
 rens snaro. Hwad war wäl tå titt hjerta?
 Jo, et willdjurs hjerta. Hwad woro wäl tå
 tina händer och fingrar? Jo, björna ramar
 och lejona flor. Hwad hade wäl thet lilla
 barnet gjort tig emot, at tu thet mörda kun-
 de? Kunde wäl thes minsta finger röra sig
 emot tina mordiska fingrar? Hwad menar tu
 wäl, at thetta barnet låter påstå emot tig in-
 för Guds Domstol?

Min tunga staplar, mitt hjerta ryser, mi-
 na krafter swinna, och mina händer falla, så
 at jag uti henna tine blodiga mishandel icke
 mera nämna kan.

Synderiska, Synderiska, ästu botfärdig, så
 at tu uti hjerta och samwete, med ach och we,
 kän

känner och ångrar alt ihetta, thet ena med
thet andra, jänte andra tina synder och öf-
verträdelsor, så måtte tu wäl sucka och klaga:

Min samwets sår the swida,
Jag kan mig sjelf ej lida
Sör mina synders skuld.
Mitt hufwud jag nedsänker,
När jag uppå them tänker,
Och faller snart omkull.

M. 51: 4.

Synderfka, åstu borsfärdig, så låt ock när
warande församling n, med någon vers af tine
Psalm-bok, höra tin synda-ånger och ruelse.

Strygge laster, synder lede
Safwa fört mig i then nöd:
Sört mig i Guds straff och wrede,
At jag frugtar ewig död.
Ack! jag blinda synda-trål
Som så har försatt min själ.
Domen, domen mig försträcker,
Och helfwites ångst upwäcker.

M. 406: 2

Thenna vers
läste hon i
merljude o
akena.

Senare Stycket.

Nu, såret, synda-såret är nog skurit och ris-
wit, men hwar finnes ock nu något plå-
ster? Hwar finnes nu någon Salswa uti Gid-
lead?

lead? Hwar finnes nu någon Läkare uti Is-
rael? Jo, Wälsignadt ware Jesu namn,
Och prisadt utan ånda.

N. 342: 4.

Läkaren är oss gifwen,
Then samme heter Lifwet.
Christus alt med sin pina
Lifwet förwårfsde sina.

Så, i HErrans namn, tag då, tu botfär-
diga syndersta, tig thenna trösten och huswa-
Joh. 2: 1, 2. lelsen: Mine barn, skrifwer Apestelen Johan-
nes, om något syndar, så hafwe wi en
förwarare när Sadrenom, Jesum Chri-
stum, then rättfärdig är. Och Han är
försoningen för våra synder: icke allmäst
för våra, utan ock för hela werldenes.

Hwad skal jag göra dig? sade Job. Hwar
med skal jag försona dig, min GUD, wille han
såja. Hör, tu botfärdiga syndersta: Hwar
med wilt tu wäl nu försona then rättfärdiga
och fördånada GUDen, så at tu skalt kun-
na blifwa försäkrad om Hans Nåd, både uti
tid och i ewighet?

Tänker tu: Jag wil innerligen ångra, och
bitterligen gråta öfwer mina misgerning, så
swarar jag: Strida tårar utaf botfärdiga ö-
gon äro makalösa. Ther war en stor nåd för
David uti thes omwändelse, at han kunde
wåta

wåta sit lägre, sin bädd, med sina tårar. *Vi. 6: 7.*
 Thet war en stor salighet för synderskan, som
 Lucas omtalar, at hon kunde falla så strida
 tårar, at hon ock med them kunde wåta *J. Luc. 7: 38*
 su fötter, och torka them sedan med sit
 hufwudhår. Thet blef en stor tröst för Pe-
 trus, när han kunde gråta bitterliga; men, *Jhm. 22: 62*
 si, tårar blotta och allena kunna äntå aldrig
 tillfyllest försona then rättfärdiga Glden.

Tänker tu: Så wil jag tå i dag låta mitte
 blod rinna. Jag swarar: GUD tröste och styr-
 ke dig uti then stundene, tå sådant gälla skal;
 men måste dock säja dig, at icke heller ditt blod
 kan försona then rättfärdiga och fördrånada
 Glden, ty tu lider tå och allenast thet tina *Luc. 23: 4*
 gerningar wårda åro. Utan kom nu ihog,
 hwad tu mången gång sjungit uti Psalmen:

Men, ach! min blod och all min gråt *M. 255:*

Dan ej min synd asplana,
 Titt blod, o JEsu! har förmått
 Mig rensa, och Fan mana
 In för GUD Sader godt för mig,
 Och talar ej så strängelig,
 Som Abels blod thet ropar.
 Som barnets blod thet ropar.

Och, si, thetta blodet, thetta Christi förso-
 nings blod, är nu så kraftigt, at ock en enda
 dropa

droppe therutaf kan försona then rättfärdiga
och förtörnade Guden uti Himmelen.

Hör, tu botfärdiga synderska, hwad jag tig
nu säja wil: Wi skole i dag följias åt, hwart
ut thet bår. Thet bære sig tå söder eller norr
ut. Guld ware, i Jesu namn, med oss på
wägenom! men kom, så skole wi först följias
åt up til Golgatha berget. Ther står et kors.
Ther hänger en Frälsare. Ther hänger en
blodig Jesus. Ther rinner Hans röda och
heliga blod. Kom, låt oss uti trone tränga
oss fram, så at wi måtte åtminstone få en en-
da dräppa af Hans dyra försonings blod,
si, så skole wi oc sedan trösteligen med hwar-
annan kunna säja:

R. 354: 6. Thet heliga kors war Herrre sjelf bar
Sör wåra skuld, icke för sina,
Thet sätter jag i dag mot djefwulens skar
Och menar Guds wärdiga pina.
Thet blodet, som uppå korset utran,
Thet utplånar synderna mina.

Therifrån skole wi sedan uti trone följias åt
up til Guld selswan uti Himmelen, och til ho-
nom sälunda tala: O tu store, helige och barm-
hertige Guld! Ack! jag har alt för swåra mis-
handlat. Hwad skal jag nu göra Dig? Hwar-
med skal jag nu försona Dig? Si, jag bår
något uti mina trones händer. War nådig,
Tu

Tu Nådige GUD, och anamma thet til gods-
do. Thet är tins Söns Jesu Christi utguts-
na blod til mine försöning. Min GUD!

Tag an thet dyra blod, som ymnigt är år M. 2561
utslutet

På korsens galga, och för min synd är
utgudet;

Som rikt betala kan min tjuotusend pund;
Ty war, o store GUD, mig nådig, gör
misskund!

War så försäkrad, och trösta theruppå, at
när then nådige och trofaste GUDen får se
sins Söns blod hos dig med trone tillagnadt,
så brister hans hjerta för tina skuld, så at Jer. 31: 20
han måste förbarma sig öfwer dig. Han
säger så til dig, som Frälsharen sade til syn-
deriskan: Synderna förlätas dig, tin tro Luc. 7: 48, 50
hafwer frälst dig. Ja, wil then nådige
GUDen säga: Sörre skola bergen wika, och Es. 54: 10
högarna falla, än min nåd skal wika ifrån
dig, och mins fridsförbund förfalla. Ty Jhm. 1: 19
Om än tina synder äro blodröda, så skola
the dock warda snjöhwita.

Tänker tu härwid: Kan jag wäl fullwist
tro alt thetta til mina synders förlåtelse, och
til mina salighet? Si, så swarar jag teke alle-
nast med Pauli ord til fångamaktaren: Tro Act. 16: 31
på **SEKRAN** **JESUM**, så blifwer tu och
titt

titt hus saligt, utan ock, samt förnämligast med tins Frälsares egna ord til Nicodemum: ob. 3: 16. Så älskade GUD werldena, at han utgaf sin enda Son, på thet, at hwar och en som tror på honom, skal icke förgås, utan få ewinnerligt lif.

Bladder med järn, men icke af Brudgummen.

Men hör, tu botfärdiga syndereska, får jag icke nu härwid påminna dig en sak. För er är och fjorton dagar sedan, sammanwigde jag dig, hemma uti tine föräldrars huse, med tinnom så warande Brudgumme. Thet war, som thet war. Och tu wast, som tu wast. Thenne brudgummen, som så blef tin man, hafwer sedan med knåfall för Landsens Fursta och Konung wlat frälssa titt lif; men, si, brottet war för groft, och lagen war för sträng. Nu wil jag åter i dag, här uti Herrans huse, genom then Heliga Natwarrens meddelande, sammanwiga dig med en annan Brudgumma, som är Jesus, sann GUD och Man, Som dig från döden frälssa kan. Til at frälssa titt lif, hafwer ock thenne Själ-Brudgummen gjort knåfall uti örtagården för sinom Himmeiska Fader, som är alla Konungars Konung. Til at förwårswa dig lif och salighet, hafwer Han uppå korset låtit sitt heliga och dyra blod rinna. Til at bewara och bibehålla titt lif och tina salighet, sitter han nu på GUDs högra hand, och manar godt för dig. Och, si, thennes bön gäller. Thennes blod gör tilsyllest, och thenne

thennes förbön är fullgiltig och kraftig, så at
tu förthenksuld trösteligen säja kanst:

Jesu blid, Tu för mig strid.

N. 266:

Med tin förbön wreden stilla,

Then GUD alltid gillar.

Ja, Christus är mitt lif, och döden är Phil. 1: 2
min winning.

Med theyma Själawännen och Brudgum-
men will jag nu i then heliga Nattwarden
sammankwiga dig; men hör förut, hwad jag
fordrar utaf dig. Jag will se trolofnings-
ringen, som tu sådt af tinom Brudgumma. Tu
fiel then samma uti thet heliga Doper. Then
Helige Ande öfwerlemnade dig then samma,
just när tu döptes uti Trefaldighetenes Namn:
Best tu wäl, hwad jag menar nu för en ring?
Jo, jag menar tin tro. Thet är för mig
wordet berättat, at tu någon tid icke wetat,
hwarest thenna ringen, tin tro, warit hafwer.
Thet hafwer så lätt, som skulle tu hafwa
borttappat then samma; Men så, GUDI låf!
hoppas jag dock nu, at tu återfått then sam-
ma. Och förthenksull låt nu mig och närwa-
rande Församlingen så höra och weta, huru-
dan tin tro och förtröstan på tin GUD och
Frälsare wara mände.

Döden gör mig intet häpen,

Andock han är faselig.

N. 406: 1

13.

Ty han är af Christo dräpen,
 Och kan intet skada mig.
 Domen fruktar jag ej stort,
 Fast jag hafwer illa gjort,
 Ty then trösten jag ej glömmet,
 At min broder Iesus dömer.

Iesu blod min skuld afplanar,
 Iesus hafwer alt förfont.
 Iesus alt godt för mig manar,
 At jag warder nådigt stont.
 Jag och säker tilflygt får,
 Uti Iesu djupa sår.

Iesus hjälper utur nöden,
 Uti lifwet och i döden.

Thesä ver:
 1: 18
 Men öfwer-
 1: 18
 1: 18
 1: 18

285: 14. GUD styrke tin tro. Thet önske wi, och
 therföre sucke wi: O GUD! Tröst henne
 med tinom Anda, Sugsvala henne med
 tin nåd. Låt henne i trone fast stånda, 2c.

Efter Nattwarden.

21: 2. Sål nu, synderska, tröst och glädelligen: O
 Iesu! öfwer alt mit sinn, Månd tu
 mig med Tig spisa. Du är jag Tin och
 Tu äst min, 2c.

Så ryte och tjute nu djestarne uti nedersta Hellsuoret öfwer thet rof, som the uti thenna synderiskan rama welat, men som Christus JE- sus med sine dyra förtienst, then hon uti trone sig tilågnadt hafwer, utur theras flor och käf- tar så wäldeligen återryckt hafwer. Men, **H**Erans änglar all i sänder Glädja sig, *N. 243:* så wäl som **G**UD, När en syndar sig om- wänder &c.

Si, så, tu benådada, samt med tinom **G**UDI och Frälsare förenada Sjal. Står nu up ifrån tinom bigstol trösteligen. Gack se- dan, och lid titt straff tåteligen, ty themed ärar tu tin **G**UD uti himmelen, at nemligen tu welat bekänna och lida för tine misgerning, och themed förwarar tu Menighetena på jor- dene, at nemligen then kan af tine fara lära, at taga sig til wara.

Råds nu icke för the många Åskådare, som följa med, och wilja ståda på tine affärd. Trösta tig: Efter två eller tre timmar får tu ståda otaliga heliga änglar och utwalda uti himmelen.

Häpnas nu icke, när tu framkommer til platsen, och tu får se en myckenhet af man- skap med theras stänger och spetsar, ty the äro endast bestående för titt lekamliga straff, at therwid alt tilböriligen tilgå måtte; utan trös- ta tig theremot, at tu hafwer the Heliga Äng- lar

lar omkring dig, som tu wäl icke se kanst,
men din GUD likwäl förordnat til wagt och
wård om tine själ, samt beordrat them, at,
så snart then Filjes ifrån kroppen, genast och
uti samma ögnableck föra henne inför sit ans-
igte uti himmelen.

Så gack frimodeligen, och trösta theruppå,
at GUD är dig nådig, at din Frälsare beder
för dig, och at then Helige Ande hjälper dig,
til at uti sista andedrägten sucka: **Herre**
Jesus! ananma min Ande!

I dag blifwer för dig ingen aften, ty in-
nan thenna dagsens aftenstund, hafwer tu re-
dan fått begynna en ewig glädje in för GUDS
ansigte uti himmelen.

Nu, thet dyra och Heliga blod, som **Je-**
sus, din Frälsare och Saliggörare, låtit utgus-
ta för dig, och alla syndare, uti sine Omfäs-
telse, uti sine Hudslängning, Törnekröning
och Korshästelse, thet tröste dig, thet styrke
och stärke dig, uti tine död och ändalykt,
så at tu måtte få trones ändalykt,
som är Själens salighet.

Exemplaret kostar håstat och Kuret 3 s. Specie.

